

[Søren P. Larsen.]

det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen vilde give det Udseende af, og det er heller ikke mig, der havde Brug for Udsættelse, da vi begærede Sagen udsat. Men hvis man rejser et sagligt Spørgsmaal og der kommer til at foreligge den Situation, som jeg ikke vil bebrejde nogen Minister, at Forespørgselen tangerer Omraader, hvor Ministeren erkender, at han ikke kender Sagen tilstrækkeligt til at kunne svare, saa synes det mig det mest naturlige og det sagligt rigtigste, at Forespørgeren viser Ministeren det Hensyn at anmode om at faa Sagen udsat. Det er det, Forhandlingen drejede sig om, men det var ikke det, der blev skrevet i „Social-Demokraten“, da Udsættelsen havde fundet Sted.

Hermed sluttede Forespørgselen.

Formanden: Jeg skal her afbryde Mødet. Folketingets næste Møde afholdes Tirsdag den 15. November Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1939 til 31. Marts 1940.

Mødet hævet Kl. 15³⁵.

26de Møde.

Tirsdag den 15. November Kl. 13.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1939 til 31. Marts 1940.

Forhandlingen genoptoges.

Nøhr: Jeg vil gerne rette en Henstilling til den højtærede Handelsminister vedrørende et Spørgsmaal, som har ikke ringe Interesse for Lærlingene, deres Forældre og en Række Haandværksmestre, nemlig Spørgsmaalet om under en eller anden

Form at faa stillet Midler til Raadighed for Haandværkslærlingene til specielle Fagkursus. Forholdene har udviklet sig saadan, at det er nødvendigt for en lang Række Fags Vedkommende, at man til den almindelige Uddannelse knytter en Specialundervisning, der kun kan gives Lærlingene i Form af Kursus, som Fagene opretter, og som i mange Tilfælde dels etableres og dels tilrettelægges af Teknologisk Institut i Forbindelse med de paagældende Fags Organisationer. En saadan Specialundervisning kræver imidlertid Udgifter og Tilskud, som det for den enkelte Lærling eller hans Forældre ofte er uoverkommeligt at betale, og Resultatet bliver derfor i mange Tilfælde, at Lærlingene slet ikke opnaar at faa denne Uddannelse. Det vilde derfor være meget ønskeligt, om der paa Finansloven kunde stilles Beløb til Raadighed til dette Formaal i en saadan Udstrækning, at man inden for en Række af Haandværksfagene, som særlig har Brug for disse Specialkursus, kunde gennemføre dem uden alt for store Udgifter for de paagældende Lærlinge, deres Forældre eller Læremestre.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse fremhæve, at Haandværksmestrene, enten selv eller gennem deres Organisationer, i adskillige Udtalelser har givet til Kende, at de gerne vil paatage sig et rimeligt økonomisk Offer i Forbindelse med de paagældende Kursus. 2—3 Maaneders Kursus f. Eks. koster imidlertid et saa betydeligt Beløb, at de fleste Haandværksmestre ikke ser sig i Stand til at bære Udgiften derved, og da disse Kursus for at have den bedst mulige Virkning bør afholdes i det sidste Læreaar, eller maaske endda i det sidste Halvaar af Læretiden, vil det sige, at Læremestrene skal undvære Lærlingene netop paa det Tidspunkt, hvor disse er i Stand til at yde den største Indsats i Mestrenes Virksomhed. Paa to Maader, baade arbejdsmæssigt og rent udgiftsmæssigt, vender Forholdene sig saaledes ugunstigt for Haandværksmestrene i højere Grad end rimeligt er.

Efter min Mening er imidlertid Spørgsmaalet om Specialuddannelse af den yderste Vigtighed for en stor Del af Lærlingene nu om Dage. Den moderne Udvikling og Teknik kræver, at Lærlingene faar en saadan supplerende Uddannelse, navnlig i de Fag, hvor man kan sige, at de smaa Værksteder ikke har og ikke kan have et saadant teknisk Udstyr, som svarer til vor moderne Tid. En Læreplads paa et saadant Værksted kan i og for sig være særdeles god, ja, i